

FEDEK GASBI

<"xml encoding="UTF-8?">

FEDEK GASBI:

Ebu Bekir'in on kötü işlerinde biri peygamber (s.a.a)'in kızı Fatime (a.s)'in elinden fedeğ
almasıydı. Elbette önce biraz fedek hakkında şerh vermeliyiz. Fedek hayber ve Medine arasında bir köydü ki Medine'ye iki menzillik yolu vardı. Çok iyi mahsulü olan verimli bir hurmalıktı. Orada Yahudi kabileleri oturuyordu.

Hicretin yedisinde, İslam ordusu gelişmeye başladığı zaman, hayber fethinden sonra Allah-u Teala Yahudilerdin kalbine korku salmıştı. Bundan dolayı fedek ahalisi Resulullah (s.a.a)'le anlaşma imzalayarak yarısını kendilerine alıp yarısına müslümanlara verdiler. Sonuçta fedeğin yarısı. Resulullah (s.a.a)'in kendi malı oldu. Çünkü askeri girişim ve savaş olmadan bu yer hazretten kendi malı oldu. Aşağıdaki ayet bu konuya şamil olmaktadır.***

Yani: Allah'ın, Resulüne (s.a.a) verdiği mal sizin piyade ve süvarilerinizin hiç bir zahmet çekmeden ele gelen malıdır. (Sizin onda hiçbir) hakkınız yoktur) fakat Allah, her istediğini Resulüne (s.a.a) sahip kılar. (Herşeye) kadirdir gücü yeter bu Ganimet Allah'a Resulüne (s.a.a) diğer kısmı Peygamber (s.a.a) ve İmam (a.s)'ın

kontrolü altında askerler arasında paylaştırılan humustan farklıydı. Nitekim Allah-u Teala kuran-ı Kerim'de şöyle buyurmuştur:
Ama ordu olmadan savaş olursa Enfal'dır. Allah'a ve Resul (s.a.a) üne aittir. Allah-u Teala kitabında şöyle buyurmuştur:*****

Yani Enfal at ve deve ora sürülmemiş olsun. (savaşla de gelmesin). Veya anlaşmayla ele gelen millet malıdır, ve yahut da millet kendi eliyle vermiş olsun. Harap yerler, ve nehirlerin diki Allah Resulünüdür. Ondan sonra imamlara aittir, onlar istediği yere harcaya bilirler.

Buna göre Enfal ayeti fedek'e şamil olmaktadır.

Hazreti Sadık (a.s) buyuruyor:*****ve humus ayeti şamil olmaktadır. Çünkü müslümanlar onu ele getirmek için hiçbir şey yapmamışlardır. Nasıl ki imam sadık (a.s) şöyle buyurmuştur: Yahudiler Resulullah (s.a.a)'e anlaşılarak fedeği verdiler, şahsen fedeğe sahip oldu.,

Mecme-ul Beyan tefsirinde Usul kafide şu ayetin altında şöyle gelmiştir. Bu ayet Peygamber (s.a.a) nazil olduktan sonra kızı Fatime (a.s)'ı çağırıp, Allah-u teala bana fedeği

(ki benim şahsı malımdır) sona vermemi emretti, diye buyurdu. Fatime (a.s) ya Resulullah (s.a.a) bunu sizden ve Allah'tan totaraj kabul ettim diye buyurdu. Bu kenu Ehl-i Sünnet Tefsir-i Selebe, Şevah-iten Tenzil, Yunabi-ul mevedde gibi kitaplarda gelmiştir. Bu ayet nazil olduktan sonra Peygamber (s.a.a) fedeği kızı Fatime (a.s)'a verdi.

Resulullah (s.a.a) hayattayken fedek Hz. Fatime (a.s)'ın elindeydi mahsulleri toplamak için işçiler görevlendirmişti. Gelirini de Ben-i ve Haşimin ve diğer fakirleri arasında paylaşıyordu. Ama Resulullah (s.a.a) vefat ettikten sonra Ebu Bekir Hz. Fatime (a.s)'ın fedek'deki vekilini çıkartıp alinden aldı. Fedek müslümanların malıdır dedi.

Ebu Bekir'in bu ameli gasbi ve her yönden haksızcaydı. Önceden de değindiğimiz gibi fedek Enfal'dan olup Resulullah (s.a.a)'ın şahsi malıydı. İkinci olarak Peygamber (s.a.a) hayattay'ken Allah'ın emriyle kızı Hz. Fatime (a.s)'a bağışlamıştır üçüncü olarak Hz. Fatime (a.s) babası zamanında fedeğin her hakkı kendisine aitti. Bu konu hakkında Hz. Fatime (a.s) Ebu Bekiri mescitte, muhacir ve Ensarın özünde Ebu Bekir'i mahkum etti.

Ebu Bekir yalan bir hadis; Peygamberden (s.a.a) duydum biz irs bırakmayız bizden geri kalan sadakadır (Ümmetin malıdır) dedi.

Hiz. Zehra (a.s) şöyle buyurdu: Ey! Kehafe'nin oğlu Allah'ın (c.c) kitabın da geldiği gibi babandan sana irs kalıyor da. Kona irs kalmıyor mu? Eğer Peygamberler irs bırakmıyorlarsa sen, Peygamberlerin irs bırakması hakkında nazil ettiği ayet hakkında ne diyorsun sen babana.*töhmet mi o ediyorsun? Yine Zekeriy'ya hakkında şöyle gelmişti.*****

(Zekeriy'ya Allah'a rahmet kudretiyle, kendinden ve Yakup oğullarından irs alması için çocuk bağışlamasını istiyor).

Diğer ayette de ver. Bura göre hangi delile dayanarak bakamın irsinden bini mahrum ediyorsun.

Acaba Allah ayette sizlere bu hakkı tanıyıp bizi mahrum mu etmiştir? Veya siz babam ve amcamın oğlu Ali (a.s)'dan ve Kur'an'ın hass ve Amma ayetlerini daha mı iyi biliyorsunuz?

Fatime (a.s) Ebu Bekir ve etrafındakileri rezil etti, onlar bu mantık karşısında hiç bir şey söyleyene diler. Ne yazık ki hiçbir netice almadan evinde dündü. Hz. Ali (a.s)'a asilerin burnunu yere sürtüp Arabın batıl yoldaki insanlarını toprağa yapıştıran sen değil miydin? Şimdi niçin sessiz oturmuşun? Bu sessizliğin sonucu fedeğim onun bunun elinde oyuncak oldu dedi.

Ali (a.s) bu olaylar karşısında Hz. Fatime (a.s)'ı sabre davet edip tavsiyeler de bulunarak sessizliğinin felsefesini açıkladı sabretmenin sebebi peygamber (s.a.a) vasiyeti için olduğunu dedi. Onun için şerh verip gaybın hücceti hakkındı bilgilendirdi Hz. Fatime (a.s)'ın bu musibetlerden sonra sabretmekten başka çaresi yoktu. Sonuçta dertleri ve kederleriyle baş başa kaldı. Dertlerini babasını toprağına anlattı. Onun derdinin büyüklüğünü ve mazlumiyetini şu mısralarla biraz anlayabiliriz.

Yani, bana gelen musibetler eğer gündüze gelseydi gece olurdu. Gerçekten Sakife ashabının bu işi çok pis ve uygunsuzdu ki Resulullah (s.a.a) vefat ettikten sonra, başsağılığı yerine hazretin geride kalanlarına ve ailesiyle böyle davrandılar. Bir ömür sahrada yaşayan Arab talim ve terbiyeyle diğer milletlere üstün kılıp mücadele ederek zorluklardan sora ki Ayet-i Kerime de bunu değinmektedir.

Sadece yakınlarına sevdi ve muhabbet duyulmasını istemiştir. Ama bu nankör fırka kızının evini yaktılar. onun tek yadigarını hüznler içinde bırakıp babasının türbesinden başka ona sığınak bırakmadılar.

Tarihçilerin rivayet ettiklerine göre Hz. Fatime (a.s) bu musibetler ve haksızlıklar sonunda hasta olup bu haldeyken de vefat etti.

- haşr suresi Ayet. 6

.- yabai-ul Meveddet s. 119 şevahıd-ul Tenzil c. 1 s. 443